

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਮਸ ਲੈਦਰਵੇਅਰ ਲਿਮਿਟੇਡ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰਬਰ 19311

29 ਮਈ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226-ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ- S. 21- DRT ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ-ਚੁਣੌਤੀ—ਬੈਂਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਮਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਸਨ-ਇਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੁਣ 'ਰੁਪਏ' ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 25,000 ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 172 ਤੋਂ 176 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਹਿਮ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਸੀ.

ਐਚਆਰ ਬਾਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 22 ਨਵੰਬਰ, 2005 (ਅਨੁਸ਼ਕਾ P8) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 5.00 ਲੱਖ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੈਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 7 ਜੂਨ, 1999 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ.ਆਈ.) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਜਮਾਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। “1993 ਐਕਟ”।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਅਰਥਾਤ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਖਰੜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਨ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ 7 ਜੂਨ, 1999 (ਅਨੈਕਸਰ ਪਾਈ) ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ 33.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਸੀਮਾ (ਸੀਸੀਐਚਐਲ) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ 6 ਸਤੰਬਰ, 1990 ਤੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਤੱਕ ਤਿਮਾਹੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ 16.5% ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਤਿਮਾਹੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ 2% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਤੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ 1995। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧਿਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 54,78,036 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਿਡ ਸਟਾਕਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ। 29 ਫਰਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਵਿੱਚ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਿਡ ਸਮਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਤੋਂ ਲੈਦਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸਨ. ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 41, 82,760 ਸੂਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਚਾਰਜ ਹੋਲਡਰ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਡ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪੇਟੀਟੀਸ਼ਨਰੀਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮੁੰਬਈ (ਅਨੈਕਚਰ P2) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 22 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ, ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ 10.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ

M/s Kams Leatherware Ltd v. Punjab National 175
Bank and others (M.M. Kumar, J.)

ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਸਟੇਅ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 10.00 ਲੱਖ ਦਾ ਮਾਲ ਵੇਚ ਕੇ ਜੋ ਇਸਦੀ ਕਸਟਡੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, 20 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਟਾਕ ਦੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ/ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਰੁ. ਬੈਂਕ ਨੂੰ 10.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ (ਅੰਕੜਾ P3)। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ 15 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P4)। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਿਡ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। 25,000 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 10 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ (ਅੰਕੜਾ P5)। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P6)। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 22 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5.00 ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੱਖ (ਅੰਕੜਾ P8)। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਮ੍ਹਾਂ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀਆਰਏਟੀ, ਬੰਬੇ ਨੇ ਇਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 10.00 ਲੱਖ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੀਆਰਏਟੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ, ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ 25,000 ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ 5.00 ਲੱਖ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ' ਵਾਲੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਮ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ, ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਸ

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਜੁੜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 44/2000 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ 5.00 ਲੱਖ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਸੀ. ਅਰੋੜਾ, dlearned1 ਵਕੀਲ ਫੋਰਟਬੇਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ "ਲੱਲਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਰਹਿਮਤ ਅਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ" (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967 ਐਸ.ਸੀ. 1322 ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 5.0 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਸ੍ਰੀ ਅਰੋੜਾ ਨੇ "ਬ੍ਰਾਈਟ ਰਿਜ਼ੋਰਟਸ ਬਨਾਮ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ" (2) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਹ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਪਟ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਆਰ. ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 10.00 ਲੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਿਡ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 10.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟਦੀ ਰਕਮ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ 42.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੇ ਉਹ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜੋ ਕਿ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੁਣ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 25,000 ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 172 ਤੋਂ 176 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸਯੋਗ ਨੁਕਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 2005 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ 8) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸ਼ਵਿਧਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ

ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(2) 2003 (2) ISJ (ਬੈਂਕਿੰਗ) 480

ਨਾ ਪੂਰਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁ. 22 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 10.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, - ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1993 ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 22 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P8) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 5.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ। 1993 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 5.00 ਲੱਖ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਸਾਵਿਤਰੀ ਦੇਵੀ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17469

25 ਮਈ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226-ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 - ਐੱਸ. 4 ਅਤੇ 6 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ